Є такі, котрі краще дають собі раду з життям.
Мають в собі й довкола себе лад.
На все в них слушна відповідь знайдеться.

Відгадують одразу: хто кого, хто з ким,
з якою ціллю, як.

Печатки прибивають до єдиних правд,
кидають в кошик непотрібні факти,
а осіб незнаних –
до наперед призначених їм папок.

Думають стільки, скільки слід,
ні миттю довше,
бо за тією миттю причаївся сумнів.

Коли ж дістануть звільнення з життя,
то покидають своє місце
дверима, вказаними з вище.

Часами заздрю їм –
та це мина, на щастя.